

[Fuglsang.]

hjælpe Grønland end andre underudviklede lande, fordi der i Grønland ikke fandtes nogen kommunistisk trussel?

Udenrigspolitikken er det virkelig på en temmelig forbavsende måde lykkedes at komme uden om trods den vigtighed, dette spørgsmål har. Jeg vil i den forbindelse gerne skynde mig at sige, at jeg faktisk føler trang til at takke den højtærede udenrigsminister for hans nøgterne redegørelse for FN-mødet og en række af de problemer, der blev rejst dér. Det var velgørende at høre, ikke mindst på baggrund af det ærede medlem hr. Per Hækkerups vurdering af mødet som verdens største cirkus eller det ærede medlem hr. Poul Møllers vurdering, der først konstaterede, at spændingen var blevet større, hvad der muligvis også er rigtigt, men som så i stedet for at søge midler til at mindske den talte for et større militært beredskab og mere forsvar. Det er ikke just det, verden trænger til i dag.

Jeg henviste i går til oplysningerne vedrørende indsatsen af atomvåben fra vore allieredes side i den danske Hold Fast-manøvre. Jeg fik intet svar på det spørgsmål, jeg stillede, nemlig: hvordan vurderer man deres virkninger på civilbefolkningen? Det var en realistisk øvelse, og det er ganske umuligt, at man ikke også har draget visse realistiske konklusioner. Vi har læst, at civilforsvarschefen har bedømt, at en bombe i Holsten skulle koste 50 000 danske livet. For mig at se har befolkningen krav på at få at vide, hvor mange civile man regner med vil blive tilintetgjort af de 16 bomber, som man forestiller sig er blevet kastet dernede, foruden dem, som fra vore allieredes hangarskibe blev kastet over det øvrige Danmark.

I samme forbindelse synes jeg, at befolkningen har krav på at få at vide, hvordan regeringen vil stille sig til spørgsmålet om en tysk oprustning med atomvåben, og lad mig klog af skade tilføje: til de af general Nordstad fremsatte krav om forslag om en NATO-atomstyrke, som nu inden så længe skal behandles. Jeg husker jo, hvordan man kom uden om spørgsmålet de tyske depoter i Danmark ved at kalde dem NATO-depoter. Det kunne tænkes, at man af hensyn til atomvåbenet gik den samme vej. Uden selvfølgelig at ville foregribe begivenhedernes

gang vil jeg gerne sige, at jeg venter og håber, at regeringen vil benytte den veto-ret, den jo faktisk har, til at sige nej her. Det ville helt være på linje både med de glædelige fremskridt i atomforhandlingerne i Genève, som den højtærede udenrigsminister talte om, og med statsministerens erklæring om, at han også inden for NATO ville arbejde for afspænding i verden.

Endelig synes jeg, det er på sin plads at sige nogle ord om den borgerlige oppositions krav om større militært beredskab, nemlig ganske kort, at jeg giver ikke en døjt for den megen tale om forsvar for frihed, fædreland o. s. v. Der tales her om at skaffe flere soldater og flere våben, og medens vi gør det, ser vi på plakatsøjlerne, i store annoncer, at der fristes med stilling som konstabel, fristes med løn, god uddannelse og fremtid o. s. v. for at skaffe de 5 000 frivillige, der er tale om. Her må være noget, der ikke stemmer. Mig bekendt har KU 11 800 medlemmer, VU ikke mindre end 54 000, og rent logisk må vi vel nu have lov at regne radikal og socialdemokratisk ungdom med i det store opbud. Alligevel skal man lave sådan et postyr for at skaffe 5 000 frivillige. Ethvert tænkende menneske vil uvægerligt sige til sig selv: hvad er da deres forsvarsvilje værd, når det tilsyneladende bare er noget, andre skal lægge ryg til og ofre deres ungdomsår på, medens de selv benytter disse år til at skaffe sig en uddannelse?

Nu har disse unge mennesker det ikke efter fremmede. De borgerlige partier her i tinget stiller stadig krav om større militæruddgifter, men når det gælder om at bære de økonomiske byrder, så skubber de dem fra sig ved at kræve lavere selskabsskatter, bedre afskrivningsregler m. m. Forsvarsviljen er for dem så ganske åbenbart forbundet med det, som den gamle socialdemokratiske teoretiker Gustav Bang sagde så tidligt som i 1904: at den høje finans er så levende interesseret i at holde militæruddgifterne stadig flydende, fordi den er så begærlig efter de indbringende leverancer af panserskibe, kanoner og andet krigsmateriel, ting, som den store befolkning må betale i form af øgede skatter og manglende sociale reformer.

Derefter vil jeg gerne sige et par ord til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, som